

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2005. március 15.*

A T-35/04. sz. ügyben,

az **Athinaiki Oikogeniaki Artopoiiá AVEE** (székhelye: Pikermi [Görögország],
képviseli: C. Chrissanthis ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)**
(**OHIM**) (képviseli: J. Novais Gonçalves, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú
Bíróság előtt:

* Az eljárás nyelve: angol.

a **Ferrero OHG mbH** (székhelye: Stadthallendorf [Németország], képviseli: M. Schaeffer ügyvéd),

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2003. december 1-jei, az Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE és a Ferrero OHG mbH közötti felszólalási eljárásra (R 460/2002-1. sz. ügy) vonatkozó határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, J. Azizi és E. Cremona bírák,

hivatalvezető: I. Natsinas tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 30-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. május 12-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. május 4-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2005. június 2-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1999. február 26-án a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM), egy meghatározatlan színű, fehér szélű, nagybetűs „ferró” feliratot viselő zászlóból álló ábrás és szóvédjegyre vonatkozóan. A megjelölés így néz ki:

- 2 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai

Megállapodás szerinti 29., 30. és 42. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, a következő leírással:

- 29. osztály: „Hús, hal-, baromfi- és vadhús, húskivonatok, tartósított, szárított és főzött gyümölcsök és zöldségek, zselék, lekvárok, tojások, tej és tejtermékek, étkezési olajok és zsírok, konzervek, ecetes konzervsaláták, ecetes savanyúság”;
- 30. osztály: „Kávé, tea, kakaó, cukor, rizs, tápióka, szágó, kávépótló szerek, liszt és más gabonakészítmények, kenyér, kekszek, péksütemények és cukrászsütemények, fagylaltok, méz, szörp, élesztő, sütőpor, só, mustár, kenyérfőzõkészítmények, bors, ecet, fűszeres mártások, jég, melaszszirup”;
- 42. osztály: „Vendéglátás (élelmezés), időleges szállásadás, orvosi, higiéniai és szépségápolási szolgáltatások, egészség-, fogyasztó-, dietetikai és gyógyászati szalon, állatgyógyászati és mezőgazdasági szolgáltatások, tudományos és ipari kutatás, jogi szolgáltatások, számítógépes programozás”.

3 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2000. március 27-i számában hirdették meg.

4 2000. június 26-án a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján a beavatkozó felszólalást tett a bejelentett védjegy lajstromozása ellen. A felszólalást az 5., 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó egyes áruk vonatkozásában a 956 671. lajstromszámon bejegyzett FERRERO német szóvédjegyre (a továbbiakban: korábbi védjegy) alapították. Ezek az áruk a következők: „csokoládé, ideértve csokoládéval töltött árukat, bonbonok, ideértve a gyümölcsös, kávé, alkoholmentes italos, boros és/vagy

alkoholos vagy tejes és tejtermékes (különösen joghurtos) töltetűeket, tartós és finom sütemények, különösen gofrik és készsütemények, cukrászsütemények, cukor-, kakaó-, bonbon-, tej- és/vagy zsírtartalmú vajkrémek, kávé-vagy teaalapú italok, ideértve a szeszesital-adalékokat, alkoholmentes italok, valamennyi áru diétás felhasználásra is, gyermekek és/vagy betegek számára vagy orvosi célokra”.

- 5 A felszólalást a fent említett valamennyi árura alapították, és a vitatott közösségi védjegybejelentéssel jelölt egyes árukkal és szolgáltatásokkal szemben tették, vagyis a 29. és 30. osztályba tartozó, fentebb felsorolt árukkal és a 42. osztályba tartozó „vendéglátás (élelmezés)” szolgáltatással szemben. A felszólalást a beavatkozó a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapította.

- 6 2002. március 25-i határozatával az OHIM felszólalási osztálya a 30. osztályba tartozó egyes áruk vonatkozásában részben helyt adott a felszólalásnak a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy közötti vizuális és hangzásbeli hasonlóság, illetve a velük jelölt áruk azonossága alapján. A felszólalásnak a következő áruk vonatkozásában adott helyt: „kávé, tea, kakaó, cukor, kávépótló szerek, liszt és más gabonakészítmények, kenyér, kekszek, péksütemények és cukrászsütemények, fagylaltok, szörp, élesztő, sütőpor, kenyérkészítmények, méz és melaszszirup”.

- 7 2002. május 24-én a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM felszólalási osztályának határozata ellen.

- 8 2003. december 1-jei határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az első fellebbezési osztály elutasította a fellebbezést, és helyben hagyta a felszólalási osztály határozatát, mivel úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó védjegyek között fennáll az összetévesztés, valamint a képzettársítás veszélye. A fellebbezési tanács szerint lényegében nem vitatott, hogy a szóban forgó védjegyekkel jelölt áruk részben azonosak, részben pedig hasonlóak. Ezenkívül azt is megállapította, hogy a szóban forgó megjelölések mind hangzásukban, mind vizuálisan hasonlóak.

A felek kérelmei

- 9 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- a megtámadott határozatot helyezze hatályon kívül, és/vagy változtassa meg úgy, hogy elutasítja a beavatkozó felszólalását, és helyt ad a bejelentett közösségi védjegy lajstromozásának;
 - egészében utasítsa el a bejelentett közösségi védjeggyel szemben tett felszólalást valamennyi osztályra vonatkozóan, amelyek esetében helyt adott a felszólalásnak;
 - tegyen meg minden további szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a bejelentett közösségi védjegyet lajstromozzák;
 - utasítsa az OHIM-ot a bejelentett közösségi védjegy lajstromozására;

- kötelezze az OHIM-ot és a beavatkozót a költségek viselésére, ideértve a felszólalási eljárásban és a fellebbezési tanács előtt felmerült költségeket is.

10 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

11 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa el a keresetet.

12 2005. április 19-én a felperes az Elsőfokú Bíróság 2005. április 14-én írásban feltett kérdésére válaszul kérte, hogy egyrészt a megtámadott határozatot helyezték hatályon kívül, másrészt hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa az OHIM-ot a bejelentett védjegy lajstromozására.

A jogkérdésről

A felperes egyes kereseti kérelmeinek elfogadhatóságáról

13 A felperes első és negyedik kereseti kérelme lényegében arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa az OHIM-ot a bejelentett védjegy lajstromozására a szóban forgó áruk vonatkozásában. Harmadik kereseti kérelmével a felperes továbbá azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a bejelentett védjegyet lajstromozzák.

- 14 Az OHIM szerint ezek a kérelmek elfogadhatatlanok.
- 15 Ebben a vonatkozásban fel kell idézni, hogy az OHIM valamely fellebbezési tanácsának határozatával szemben a közösségi bíróhoz benyújtott kereset esetében a 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdése értelmében az OHIM köteles megtenni a közösségi bíró ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja az OHIM-ot. Ez utóbbinak kötelessége ugyanis az Elsőfokú Bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontja; a T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM [EUROCOOL] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 12. pontja és a T-388/00. sz., Institut für Lernsysteme kontra OHIM – Educational Services [ELS] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4301. o.] 19. pontja).
- 16 Ebből következően a felperes arra irányuló első és negyedik kereseti kérelmét, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa az OHIM-ot a bejelentett közösségi védjegy lajstromozására, mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 17 Szintén elfogadhatatlan a felperes arra irányuló harmadik kereseti kérelme, hogy az Elsőfokú Bíróság tegyen meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy helyt adjanak a szóban forgó védjegyek.
- 18 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság alapokmányának 21. cikke és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján a keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését, és ennek az összefoglalónak elegendően világosnak és egyértelműnek kell lennie, hogy lehetővé tegye az alperes számára a védekezésre való felkészülést és az Elsőfokú Bíróság számára a keresetről való döntést. Ugyanez vonatkozik valamennyi kereseti kérelemre, amelyekben szerepeltetni kell azokat a jogalapokat és érveket, amelyek alapján az alperes, illetve a bíró megítélheti a kérelem megalapozottságát.

- 19 A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében ahhoz, hogy elfogadható legyen a kereset, az alapjául szolgáló lényeges ténybeli és jogi elemeknek – legalább kivonatossan, de összefüggően és érthetően – ki kell tűnniük magának a keresetlevélnek a szövegéből (lásd az Elsőfokú Bíróság T-56/92. sz., Koelman kontra Bizottság ügyben 1993. november 29-én hozott végzésének [EBHT 1993., II-1267. o.] 21. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-387/94. sz., Asia Motor France és társai ügyben 1996. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-961. o.] 106. pontját).
- 20 E tekintetben a keresetlevélben világosan ki kell fejteni azt a jogalapot, amelyre a keresetet alapították. Következésképpen nem felel meg az eljárási szabályzatban támasztott követelményeknek, ha csak elvontan utalnak rá (az Elsőfokú Bíróság T-251/97. sz., T. Port kontra Bizottság ügyben 2000. március 28-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1775. o.] 90. pontja; a T-111/99. sz., Samper kontra Parlament ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2002., I-A-135. és II-611. o.] 27. pontja és a T-247/01. sz., eCopy kontra OHIM [ECOPY] ügyben 2002. december 12-én hozott ítélet [EBHT 2002., II-5301. o.] 15. pontja).
- 21 A jelen ügyben a felperes egyetlen elemet sem hozott fel harmadik kereseti kérelme alátámasztására. A 20. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következően az arra irányuló keresetből, hogy az Elsőfokú Bíróság hozzon bármilyen intézkedést annak érdekében, hogy a közösségi védjegybejelentést elfogadják, hiányzik a kellően részletes kifejtés, és következésképpen elfogadhatatlannak kell tekinteni.
- 22 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy az OHIM feladata megvizsgálni a közösségi védjegybejelentést és határozni róla. Ezt követően az Elsőfokú Bíróságnak kell adott esetben a fellebbezési tanács által az OHIM határozatában kifejtett értékelés fölött bírósági felülvizsgálatot gyakorolnia. Ezzel szemben nem tartozik az Elsőfokú Bíróság hatáskörébe az, hogy az OHIM helyett gyakorolja a 40/94 rendeletben ez utóbbira ruházott hatásköröket.

Az ügy érdeméről

- 23 A felperes egyetlen, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

- 24 A felperes vitatja a fellebbezési tanács azon megállapítását, miszerint a vitatott védjegyek – azaz a „FERRÓ” szóelemet tartalmazó bejelentett ábrás védjegy és a korábbi védjegy – között fennáll az összetévesztés veszélye.
- 25 A szóban forgó védjegyek vizuális hasonlóságával kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozatban foglalt megállapításával ellentétben több elem is van, amely ellensúlyozhatja az összetéveszthetőség előidézésére alkalmas, bizonyos fokú hasonlóságot.
- 26 E vonatkozásban a felperes először a bejelentett védjegy ábrás eleme, vagyis a meghatározatlan színű, fehér szélű zászló erős megkülönböztető jellegére mutat rá. Ez szerinte eredeti, és fantáziadús logó, amely egyszerűsége és szimmetrikus elrendezése révén a „FERRÓ” szóelem nélkül is képes úgy megmaradni a fogyasztó fejében, mint a bejelentett védjegyhez tartozó áruk jelölése.

- 27 Másodszor, ami a bejelentett védjegy szóelemének elrendezését illeti, a felperes előadja, hogy a „ferró” szó hullámos szedése is erős megkülönböztető képességgel rendelkezik (lásd értelemszerűen az Elsőfokú Bíróság T-311/01. sz., Éditions Albert René kontra OHIM – Trucco [Starix] ügyben 2003. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4625. o.] 54. pontját).
- 28 Harmadszor: még ha igaz is, hogy a szóban forgó két védjegy első három betűje, vagyis az „f”, az „e” és az „r” betűk megegyeznek, ezt az azonosságot ellensúlyozza egyrészt a bejelentett védjegy szóelemében az „f” és az „o” betű nagyobb mérete, másrészt a szóban forgó védjegyek eltérő hosszúsága, amely a betűk és szótagok különböző számából adódik. A felperes megjegyzi, hogy a bejelentett védjegy „ferró” szóeleme rövidebb, mint a korábbi védjegyet alkotó „ferrero” szóelem.
- 29 A szóban forgó védjegyek hangzásbeli összehasonlítását illetően a felperes nem ért egyet a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozatban kifejtett elemzésével.
- 30 A felperes e tekintetben először megjegyzi, hogy a szóban forgó védjegyeket alkotó szótagok eltérő száma miatt különbözik a védjegyek hangzásideje, a „ferrero” korábbi védjegy szóeleme ugyanis három, a „ferró” bejelentett védjegy szóeleme pedig két szótagból áll.
- 31 Másodszor: az „er” fonémának a korábbi védjegyet alkotó „ferrero” szóelemben található ismétlődése hiányzik a bejelentett „ferró” védjegy szóeleméből, amely alapján a felperes szerint megkülönböztethető a szóban forgó védjegyek hallás utáni érzékelése. A felperes szerint ugyanis ez az ismétlődés adja a korábbi védjegy alapvető jellemzőjét.

- 32 Harmadszor: míg a „ferrero” korábbi védjegyet alkotó szóelem második szótagja a hangsúlyos, az átlagos német fogyasztó kiejtésében a „ferró” szónál az utolsó szótagra esik a hangsúly.
- 33 Másfelől ami az összetéveszthetőség átfogó megítélését illeti, a felperes előadja, hogy a fogyasztó a jelen ügyben vizuálisan közvetlenül is összehasonlíthatja a szóban forgó árukat jelölő különböző védjegyeket, mivel ezek a mindennapos használatra szolgáló áruk az áruházak azonos részlegén találhatók.
- 34 A felperes ezenkívül előadja, hogy ha a védjegyek között csekély mértékű a hasonlóság, mint a jelen ügyben is, a korábbi védjegyeknek csak erős megkülönböztető képessége igazolhatja a kiterjedtebb oltalmát. A jelen ügyben ez azonban nem állhat fenn.
- 35 Végül a felperes megjegyzi, hogy a görög bíróságok kizárták a jelen ügyben a szóban forgó védjegyek összetévesztésének veszélyét a görög piacon. Az OHIM továbbá a jelen üggyhöz hasonló másik ügyben úgy határozott, hogy az érintett áruk – sós, illetve cukrozott kekszek – közötti szoros kapcsolat ellenére nem áll fenn az összetévesztés veszélye a FERRERO és a FERRO szóvédjegyek között, tekintettel a vitatott védjegyek közötti vizuális és hangzásbeli eltérésekre.
- 36 Az OHIM és a beavatkozó előadja, hogy a fellebbezési tanács nem sértette meg a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor azt állapította meg, hogy a szóban forgó megjelölések mind hangzásbeli, mind vizuális szempontból

hasonlóak, és ezért, valamint a szóban forgó védjegyekkel jelölt áruk hasonlósága, illetve azonossága miatt fennáll közöttük az összetévesztés veszélye.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 37 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha „azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez”.
- 38 Másfelől a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának i) és ii) alpontja értelmében korábbi védjegynek minősülnek a közösségi védjegyek, valamint a valamely tagállamban lajstromozott védjegyek, amelyek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.
- 39 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség annak a veszélyét idézi elő, hogy a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag kapcsolt vállalkozásoktól származnak.
- 40 Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, milyen képet alkot az érintett vásárlóközönség a megjelölésről

és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamenynyit, a jelen ügyben releváns tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB/OHMI – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30–33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

41 A jelen ügyben a felszólalás alapjául szolgáló FERRERO korábbi szóvédjegyet Németországban lajstromozták, és ott részesül oltalomban. Ezért a vitatott védjegyek közötti esetleges összetéveszthetőség megállapításánál e tagállam érintett vásárlóközönségének a nézőpontját kell figyelembe venni.

42 Mivel a szóban forgó védjegyekkel jelölt áruk általános fogyasztási cikkek, az érintett vásárlóközönséget az átlagos fogyasztó jelenti, aki szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő.

43 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács jogosan mondta ki, hogy az összetéveszthetőséget az átlagos német fogyasztó szempontjából kell megítélni, és ezt egyébként a felek sem vitatták.

44 A felek azt sem vitatják, hogy a védjegybejelentésben szereplő és a korábbi védjeggyel oltalmazott áruk részben azonosak, részben hasonlóak. Ilyen feltételek mellett a kereset eredménye a szóban forgó megjelölések hasonlóságának mértékétől függ. Így a megjelölések közötti hasonlóság vizsgálata a közösségi védjegybejelentésben

szereplő valamennyi olyan árura kiterjed, amely a Nizzai Megállapodás 30. osztályába tartozik, a fenti felsorolás szerint (lásd a 6. pontot), mivel ezen áruk vonatkozásában vélte úgy a fellebbezési tanács, hogy helyt kell adnia a felszólalásnak.

- 45 Ahogyan az állandó ítélkezési gyakorlatból is következik, az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében az ezek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 46 Következésképpen meg kell vizsgálni a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozatban foglalt elemzését, amely a jelen ügyben a szóban forgó megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi összehasonlítására vonatkozik, tekintettel annak vizsgálatára, hogy kellően nagyfokú-e az említett megjelölések közötti hasonlóság ahhoz, hogy az áruk közötti nagymértékű hasonlóságra is figyelemmel az átlagos német fogyasztó szempontjából fennálljon az összetévesztés veszélye.
- 47 Elsőként, ami az ütköző védjegyek vizuális összehasonlítását illeti, bevezetésképpen fel kell idézni, hogy az Elsőfokú Bíróság már kimondta, hogy semmi nem szól egy szóvédjegy és egy ábrás védjegy közötti vizuális hasonlóság vizsgálata ellen, mivel a védjegyek mindkét típusának van olyan grafikus megjelenése, amely vizuális benyomást tud kelteni (az Elsőfokú Bíróság T-110/01. sz., Vedral kontra OHIM – France Distribution [HUBERT] ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5275. o.] 51. pontja).

48 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egy összetett, ábrás és szóvédjegy csak akkor tekinthető hasonlóknak egy másik olyan védjegyhez, amely egyik alkotóelemével megegyezik, vagy ahhoz hasonlít, ha ez az alkotóelem az összetett védjegy által keltett összbenyomás domináns eleme. Ez akkor van így, ha ez az alkotóelem önmagában is alkalmas arra, hogy annyira belevésődjön az érintett vásárlóközönség emlékezetébe a védjegyről kialakított képpel kapcsolatban, hogy a védjegy által keltett összbenyomásban elhanyagolható a többi alkotóelem szerepe (az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 33. pontja, valamint a T-390/03. sz., Caja de Ahorros de Murcia [CM] ügyben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1699. o.] 46. pontja).

49 Az ítélkezési gyakorlat szerint ez nem jelenti azt, hogy ez a megközelítés kizárólag az összetett védjegy egy összetevőjét veszi tekintetbe, és azt hasonlítja össze egy másik védjeggyel. Épp ellenkezőleg: ilyen összehasonlítás során a szóban forgó védjegyek mindegyikét összességében kell vizsgálni. Ez ugyanakkor nem zárja ki, hogy egy összetett védjegyről az érintett vásárlóközönség emlékezetében őrzött benyomások összességében bizonyos körülmények között egy vagy több összetevő legyen domináns (az Elsőfokú Bíróság T-31/03. sz., Grupo Sada kontra OHIM – Sada [GRUPO SADA] ügyben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1667. o.] 49. pontja).

50 A jelen ügyben a fellebbezési tanács megerősítette a felszólalási osztály azon megállapítását, miszerint a „ferró” szóelem minősül a domináns elemnek. A fellebbezési tanács ugyanis úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy ábrás eleme, a „ferró” feliratú zászló, másodlagos elemnek minősül (a megtámadott határozat 24. pontja).

- 51 Ezt a megállapítást meg kell erősíteni. A felperes állításával ellentétben ugyanis a bejelentett védjegy által keltett vizuális összbenyomásra tekintettel a zászló ugyanis nem olyan jelentős ábrás elem, amely erősebb benyomást keltene a fogyasztóban, mint a védjegy szóeleme. Ellenkezőleg, mint arra az OHIM is rámutat, a jelen ábrás elem, a zászló, nem minősül különösebben olyan eredeti vagy ötletes ábrázolásnak, amely felkelhetné a fogyasztó figyelmét. Mindenesetre sem a zászló hullámos alakja, sem pedig mérete vagy színe nem olyan jellegzetes, hogy a bejelentett védjegy szóeleméhez képest meghatározó jellegű lehetne.
- 52 Az Elsőfokú Bíróság álláspontja szerint a „ferró” szó uralkodó a bejelentett védjegy ábrás elemével szemben, és a védjegy érzékelésekor valóban szembeötlik, mivel nagyméretű és a zászlón helyezkedik el, amelynek csupán háttérdíszítő szerepe van, és így nem tekinthető a bejelentett védjegy domináns elemének. Ebből következően a fellebbezési tanács nem követett el mérlegelési hibát, amikor azt állapította meg, hogy a „ferró” szó a bejelentett védjegy domináns elemének minősül, a zászló jelentősége pedig másodlagos. Ilyen körülmények között a megjelöléseket önmagukban a szóelemek alapján lehet összehasonlítani, tiszteletben tartva azt az elvet, hogy a megjelölések hasonlóságát illetően az összetéveszthetőséget az általuk keltett összbenyomás alapján kell megítélni (lásd értelemszerűen az Elsőfokú Bíróság T-261/03. sz., Euro Style kontra OHIM – RCN-Companhia de Importação e Exportação de Texteis [GLOVE] ügyben 2004. december 10-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 38. pontját).
- 53 A bejelentett védjegy domináns szóelemének, a „ferró”-nak, és a korábbi szóvédjegy domináns szóelemének, a „ferrero”-nak az összehasonlításakor bizonyos fokú vizuális hasonlóság fedezhető fel közöttük.

54 Mint azt az OHIM is előadja, meg kell állapítani, hogy a két megjelölés eltérő szótag-, sőt betűszáma nem olyan jellegű, hogy komolyan megkérdőjelezhetné a jelen ügyben a két védjegy közötti vizuális hasonlóságot. Így még ha a korábbi szóvédjegy hét betűből és három szótagból is áll, a bejelentett védjegy szóeleme pedig csak ötbetűs és kétszótagú, a két megjelölésben ennek ellenére ugyanazok a betűk szerepelnek: az „f”, az „e”, az „r” és az „o”. Ezek a betűk továbbá ugyanolyan sorrendben helyezkednek el. Így mind a bejelentett „ferró” védjegy, mind a korábbi védjegy „ferrero” szóeleme azonos betűvel kezdődik és végződik, az „f”-fel illetve az „o”-val. Ráadásul a két megjelölésben az első három betű („fer”) is közös. E tekintetben fél kell idézni, hogy a fogyasztó figyelme fő szabály szerint főként a szó elejére irányul (az Elsőfokú Bíróság T-183/02. és T-184/02. sz., El Corte Inglés kontra OHIM – González Cabello és Iberia Líneas Aéreas de España [MUNDICOR] egyesített ügyekben 2004. március 17-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-965. o.] 83. pontja). Ezek a vizuálisan hasonló elemek nagyobb súllyal esnek latba, mint a szóban forgó megjelölések eltérő hossza, amely ennél fogva nem eredményez jelentős vizuális eltérést közöttük.

55 Ezenkívül a szóban forgó két megjelölés szótagszerkezetét illetően az egyetlen eltérés az „er” fonéma ismétlődése a korábbi védjegyet alkotó „ferrero” megjelölésben, amely a bejelentett védjegy „ferró” szóeleméből hiányzik. A szóban forgó megjelölések szótagszerkezetében mutatkozó ezen különbség azonban nem ellensúlyozza a közöttük fennálló hasonlóságot, mivel a korábbi védjegyet alkotó szóelem pluszszótagjának betűi, az „e” és az „r” a bejelentett védjegy domináns szóelemében is szerepelnek, egész pontosan az első szótagjában. Így a korábbi védjegy pluszszótagja nem tudja megváltoztatni a szóban forgó védjegyek által az átlagos fogyasztóban keltett vizuális összbemutatót.

56 Továbbá a bejelentett védjegy domináns szóelemének ábrás elemeit illetően, mint például a „ferró” szó enyhén hullámosan írott alakja, az Elsőfokú Bíróság úgy véli,

hogy ez alig érzékelhető és ezért a jelen ügyben egyáltalán nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Ugyanez vonatkozik a szó első és utolsó betűjének nagyobb méretére. A nagyobb betűméret alkalmazása a felperes állításával ellentétben ugyanis nem eredményez jelentős eltérést a szó közepén szereplő betűkhöz képest. Végül a „ferró” szó utolsó „o” betűjén található ékezet alig látható, és az átlagos német fogyasztó mint vizuális megjelölést egyébként sem ismeri. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja egyenként a részleteit. (lásd értelemszerűen a Bíróság C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-án hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 25. pontját).

- 57 Az e helyütt vizsgált ábrás elemek ugyanis kisebb jelentőségűek, és az átlagos fogyasztó nem úgy emlékszik rájuk, mint ténylegesen megkülönböztető jegyekre. Ebből következően a bejelentett védjegy domináns szóelemének, a „ferró”-nak az említett ábrás elemei nem eléggé jelentősek ahhoz, hogy ellensúlyozzák a jelen ügyben a FERRERO korábbi védjeggyel fennálló vizuális hasonlóságot, figyelembe véve a két védjeggyel jelölt áruk közötti hasonlóság magas fokát.
- 58 Tekintettel ezekre a körülményekre, azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács nem tévedett, amikor kimondta, hogy a szóban forgó megjelölések között vizuális hasonlóság áll fenn.
- 59 Másodszor, ami a hangzásbeli összehasonlítást illeti, a fellebbezési tanáccsal egyetértve (lásd a megtámadott határozat 28. pontját) meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó megjelölések hangzásukban hasonlítanak. Egyrészt ugyanis hangsúlyozni kell, hogy a korábbi védjegyet alkotó „ferrero” szóelem valamennyi betűje szerepel a bejelentett védjegy domináns elemében, a „ferró” szóelemben, másrészt

nem is tartalmaz más betűt, csak amelyek a korábbi védjegyben is megtalálhatók: az „f”-et, az „e”-t, az „r”-t és az „o”-t. Azt is meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó megjelölésekben ugyanott helyezkednek el ezek a betűk, ezenkívül a megjelölések elején ugyanaz a három betű, az „f”, az „e” és az „r” szerepel, és mindkettő ugyanúgy „o”-ra végződik. Ebből következően hangzásukban bizonyos mértékben hasonlítanak egymásra a szóban forgó jelek.

- 60 Igaz, hogy a szóban forgó megjelölések szótagszerkezete különböző, hiszen a korábbi védjegy három szótagból áll („fer”, „re” és „ro”), a bejelentett védjegy viszont csak kettőből („fer” és „ro”). Mindazonáltal a felperes állításával ellentétben a korábbi védjegy közepén az „er” fonéma ismétlődése nem eredményez a hangzás szempontjából kellően eltérő jelleget a korábbi védjegynek, mivel ez a hang már a bejelentett védjegy domináns szóelemének kiejtésékor is hallható. Ennélfogva az „er” fonémának a korábbi védjegy első és a harmadik szótagja közötti elhelyezkedése nem szünteti meg a bejelentett védjegy domináns elemét alkotó szóelem és a korábbi védjegy közötti hasonlóságot.
- 61 Másfelől a bejelentett védjegy szóelemének, a „ferró”-nak az utolsó betűjén található ékezet jelentőségét illetően először is meg kell jegyezni, hogy nem bizonyos, hogy meg tudja változtatni a bejelentett védjegyről az átlagos német fogyasztóban kialakult hangzásbeli összbenyomást. Ezt a megállapítást támasztja alá, hogy a nyomtatott jelek körében a német helyesírás nem ismeri az ékezetet. Az Elsőfokú Bíróság szerint ezért valószínűbb, hogy az átlagos német fogyasztó a „ferró” szó kiejtésékor a hangsúlyt inkább az első szótagra helyezi, nem pedig az utolsó. Következésképpen nem zárható ki hangzásbeli hasonlóság a korábbi védjeggyel, amelyben a hangsúly a második vagy az első szótagra is eshet.
- 62 A hangzás szempontjából történő, átfogó mérlegelésből következik, hogy a szóban forgó megjelölések az érintett vásárlóközönség számára bizonyos fokú hasonlóságot mutatnak.

- 63 Harmadszor, ami a fogalmi összehasonlítást illeti, megállapítható, hogy ez a fajta összehasonlítás nem releváns, mivel a német nyelvben sem a bejelentett védjegy domináns elemének, sem a korábbi védjegynek nincsen jelentése.
- 64 Következésképpen átfogóan tekintve a szóban forgó védjegyekkel jelölt áruk közötti hasonlóság és a védjegyek közötti vizuális és hangzásbeli hasonlóság elegendően nagyfokú ahhoz, hogy az átlagos német fogyasztó szempontjából meg lehessen állapítani az összetéveszthetőséget.
- 65 A fellebbezési tanács ezért jogosan adott helyt a beavatkozó felszólalásának és utsította el részben a bejelentett védjegy lajtsromozására irányuló kérelmet a korábbi védjeggyel fennálló összetéveszthetősége miatt.
- 66 Ezt a következtetést nem ingatják meg a felperes azon érvei, amelyek egyrészt egy görög bírósági határozatra, másrészt az OHIM-nak egy hasonló ügyben hozott határozatára irányulnak.
- 67 Először, ami a görög bíróságok határozatát illeti, amelyben a jelen ügyben kizárták a szóban forgó védjegyek összetévesztésének veszélyét a görög piacon, az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy a közösségi védjegyszabályozás önálló rendszert alkot, amelynek alkalmazása minden nemzeti rendszertől független (az Elsőfokú Bíróság T-32/00. sz., Messe München kontra OHIM [electronica] ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3829. o.] 47. pontja). Következésképpen valamely megjelölés közösségi védjegyként lajstromozható jellegét kizárólag a

vonatkozó közösségi szabályozás alapján lehet értékelni, és ennek során az OHIM, illetve adott esetben a közösségi bíró nincsen kötve az egyes tagállamokban hozott olyan határozatokhoz, amelyek elismerik ugyanennek a megjelölésnek a védjegyként lajstromozható jellegét (az Elsőfokú Bíróság T-36/01. sz., Glaverbel kontra OHIM [Egy üveglap felülete] ügyben 2002. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3887. o.] 34. pontja). A fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét ugyanis kizárólag a közösségi jogalkalmazó által értelmezett 40/94 rendelet alapján kell értékelni, és nem pedig valamely tagállam nemzeti bíróságának korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (lásd az Elsőfokú Bíróságnak a T-117/02. sz., Grupo El Prado Cervera kontra OHIM – Héritiers Debuschewitz [CHUFAPIT] ügyben 2004. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2073. o.] 57. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

68 Másodszor – az OHIM felszólalási osztályának a felperes által hivatkozott határozatával kapcsolatban – meg kell említeni, hogy a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag a közösségi jogalkalmazó által értelmezett 40/94 rendelet alapján kell értékelni, és nem az OHIM korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (lásd az Elsőfokú Bíróság T-33/03. sz., Osotspa kontra OHIM – Distribution & Marketing [Hai] ügyben 2005. március 9-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-763. o.] 69. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Mindenesetre meg kell kérdőjelezni ennek az érvnek a jelen ügyben történő alkalmazhatóságát, mivel sem az ütköző védjegyek, sem pedig az általuk jelölt áruk nem voltak azonosak a szóban forgó ügyben szereplőkkel. Ezenkívül, mint a beavatkozó is megjegyezte, ezt a határozatot az OHIM negyedik tanácsa helyben hagyta (R 540/2002-4. sz. ügy). A negyedik fellebbezési tanács határozata pedig az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban levő per tárgya.

69 Végül nem fogadható el a felperes azon állítása, miszerint ha a szóban forgó védjegyek között csekély mértékű a hasonlóság, a korábbi védjegynek csak erős megkülönböztető képessége igazolhatja a kiterjedtebb oltalmát. Egyrészt ugyanis a gyenge megkülönböztető képességgel rendelkező védjegy esetén is fennállhat az összetévesztés veszélye, különösen a megjelölések és a jelölt áruk vagy szolgáltatások

hasonlósága miatt. Másrészt a jelen ügyben a szóban forgó védjegyekkel jelölt áruk és a védjegyek hasonlóságának mértéke halmozottan vizsgálva elegendően nagy ahhoz, hogy a korábbi védjegy megkülönböztető képességének mértékétől függetlenül meg lehessen állapítani az összetéveszthetőséget.

- 70 Ezenkívül bár a korábbi védjegy megkülönböztető képességét figyelembe lehet venni annak mérlegelésekor, hogy az összetéveszthetőség megállapításához elegendő-e egyrészt a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások közötti, másrészt a megjelölések közötti hasonlóság, nem szükséges előfeltétele a korábbi védjegy oltalmának (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-185/03. sz., Fusco kontra OHIM – Fusco International [ENZO FUSCO] ügyben 2005. március 1-jei ítéletének [EBHT 2005., II-715. o.] 60. pontját).
- 71 A fentiekre tekintettel a felperes egyetlen jogalapját és a keresetet egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 72 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kereseti kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. A beavatkozó, miután nem kérte, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **A felperest kötelezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) **A beavatkozó maga viseli saját költségeit.**

Jaeger

Azizi

Cremona

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. március 15-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök